

[Undervisningsministeren.]

2. Kommunen skal have erklæret sig villig til at yde tilskud med mindst $\frac{1}{3}$ af udgifterne til arrangementet i tilslutning til fritidsundervisning for voksne og $\frac{2}{3}$ af udgifter til andre arrangementer.“

I den foreliggende sag er disse betingelser efter de foreliggende oplysninger alle opfyldt, og opnåelse af tilskud er således i overensstemmelse med loven.

Jeg vil tage forholdet med i overvejelserne ved udformningen af forslaget til den nye fritidslov, som agtes forelagt i dette efterår.

Af *Edele Kruchow* til ministeren for europæiske markedsanliggender (12. september 1973):

„Vil ministeren foranledige, at forordning nr. 1717/72 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der omhandler salg af smør til nedsat pris til institutioner og samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje, får mulighed for almindelig udnyttelse her i landet?“

(Spm. nr. 349).

Begrundelse.

I forordningen hedder det bl. a.: „Situasjonen på smørmarkedet inden for Fællesskabet er kendetegnet ved tilstedeværelsen af lagerbeholdninger, der er opstået som følge af interventioner på smørmarkedet . . .“

„Det er ikke muligt at afsætte disse beholdninger på normale betingelser i løbet af indeværende mejeriår; en forlængelse af oplagringen bør undgås på grund af dermed forbundne store omkostninger; der bør derfor træffes foranstaltninger til fremme af afsætning af smør; en af foranstaltningerne er salg af smør til nedsatte priser til institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje; medlemsstaterne må sikre, at smørret ikke anvendes i strid med dets bestemmelse . . .“

„Hver medlemsstat kan bestemme, hvilke af de institutioner eller samfund, der har hjemsted på dens område, og som ikke arbejder med gevinst for øje, der skal være berettiget til at købe til nedsat pris.“

Ifølge forordningen skal prisen på smør kunne sænkes indtil 35 regningsenheder pr. 100 kg, svarende til ca. 2,65 kr. pr. kg.

En række stats- og kommunale institutioner, såsom hospitaler, plejehjem m. v., må kunne nyde godt af ordningen.

Landbrugsminister *Ib Frederiksen*s svar (18. september 1973):

Ministeren for europæiske markedsanliggender har videresendt forespørgslen til mig til besvarelse.

I denne anledning skal jeg meddele, at spørgsmålet om salg af smør i henhold til fornævnte forordning allerede i nogen tid har været under overvejelse, og at svaret på spørgsmålet nu er et ja.

Iværksættelse af ordningen i Danmark vil kræve udstedelse af en bekendtgørelse fra landbrugsministeriet, og en sådan bekendtgørelse er under udarbejdelse og vil blive udsendt i løbet af kort tid.

Ordningen vil umiddelbart gælde en række offentlige og selvejende institutioner som sygehuse, børne- og ungdomshjem, alderdoms- og plejehjem m. v.

Endvidere vil der i bekendtgørelsen blive åbnet mulighed for at anerkende institutioner eller samfund, der ikke er nævnt direkte, men som opfylder betingelserne i forordning 1717/72 som købsberettigede.

Af *Inger Lise Petersen* til socialministeren (13. september 1973):

„Mener ministeren, at den i Meddelelser fra socialministeriet nr. 6 under afg. punkt 4 anførte afgørelse er korrekt?“

(Spm. nr. 350).

Begrundelse.

I den citerede afgørelse udtales det, at særforsorgens hjælpeforanstaltninger for børn under vedvarende tilsyn fra særforsorgen ikke kan suppleres med hjælp efter forsorgslovens § 73 eller hjælp i henhold til reglerne i lov om børne- og ungdomsforsorg.

Det kan dreje sig om et åndssvagt, fysisk handicappet, et blindt eller taledidende barn. Denne afgørelse kan nu medføre, at et barn under særforsorg og dets familie ikke længere vil kunne modtage de hjælpeforanstaltninger, som et barn i vort land i øvrigt har ret til. Familier, som i deres børneflokk har et eller flere handicappede børn, kan komme ud for begivenheder i deres tilværelse, som nødvendiggør, at der gives dem til-